

МЕЖДУНАРОДНО ВИСШЕ БИЗНЕС УЧИЛИЩЕ БОТЕВГРАД

КУРСОВА РАБОТА

На тема:

**Теория на игрите – възникване, ролята на Джон
Наш за нейното развитие, „дилемата на
затворника”.**

Разработил:

БОЯНА БРАНКОВА
Фак. н. 21850

Проверил:

2014

УВОД

Von Neumann полага математическата основа на теорията на игрите в неговата книга, "Zur Theorie der Gesellschaftsspiele"¹, публикувана в *Mathematische Annalen* през 1928 г. Тя е до голяма степен написана със съдействието на Morgenstern като заслугата е, че тя представя на икономистите нов инструмент за анализиране на икономическите проблеми.

Теорията на игрите в основата на икономическите изследвания. Но защо са били необходими толкова години, след като тя е представена за първи път. Решаващ факт е, че теорията на von Neumann е твърде математическа за икономистите. Следователно, теорията на игри е разработна почти изключително от математиците през четиридесетте и петдесетте години на 20 век. За да опише духа на времето, Robert J. Aumann² посочва във връзка с теорията на игрите, че „периодът от края на 40-те и началото на 50-те е период на силни вълнения спрямо теорията на игрите. Дисциплината е излязла от пашкула си и е започнала да тества своите възможности. В Принстън, John Nash полага основите на общата некооперативна теория и кооперативната теория на договаряне. Lloyd Shapley определя стойността за коалиционни игри, инициира теорията на случайните игри и заедно с John Milnor разработват първия модел на играта с поредица от играчи. Kuhn преформулира по-разширена форма на играта и работи върху поведенчески стратегии. Al Tucker открива дилемата на затворника”.

1. Теория на игрите

¹ von Neumann, John. 1928. Zur theorie der gesellschaftsspiele. *Mathematische Annalen* 100: 295 - 320.

² Aumann, R. J. 1987. Game theory. In *The new Palgrave dictionary of economics*, edited by M. Milgate and P. Newman, 460 - 482.